

Badnja noć

Studena noć, tiha i nijema,
digla se iznad Betlehema.
Na nebu zvijezda, čudesna, sjajna,
ljudskom se srcu otkriva tajna
Marija je rodila, drhti od studa,
privija Djetešće na tople grudi.
Nad njima Josip s ljubavlju bdije,
s visina pjesma sveta se vije.
U šumu cedrova s dalekih gora
slijeva se radost nebeskog zbora.
U svetoj noći rodio se Bog,
da vrata otvoriš bića svog.
Nebo se spušta nadohvat, niže,
da Bog je uz tebe uvijek bliže.
Božić dolazi, ruke raširi,
sa svijetom cijelim dušu izmiri.

(Mira Šubašić)

Pahulja snježna

Pahulja bijela snježna, pahulja srebrna, nježna, napusti nebeski dom i obznani veliku radost narodu mom. Zabijeli travnate dolove, zagrlji visoke bregove, nad ljudskim traženjima, nad ljudskim nadanjima podignu stjegove. I gle, nije štala gdje krava i vol spava, nego, meka, topla postelja u kojoj Marija malenog sina povija. Pahulja srebrna nježna, pahulja bijela snježna rastopi se sva u sreći, jer rodio se čovjek, na zemlji najveći. Pastiri se zanosno smiju i razigrani anđeli s njima. a nebo pismo piše: Mir zemlji cijeloj i ljudima svim.

(Lidija Glavaš)

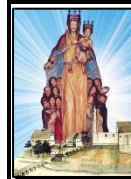
Župni oglasi

1. **Ponedjeljak, 21. 12. u 14,00 sati** kićenje borova, postavljanje jaslca i čišćenje crkve.
2. **ISPOVJED – utorak, 22. prosinca i srijeda, 23. prosinca** osobe koje ne mogu u crkvu doći na ispovijed mogu se javiti župniku i u svom domu primiti sakrament pomirenja.
3. **BADNJAK - 24. prosinca – polnočka - Cerovnik u 20,00 sati**
- Oštarije u 22,00 sata.
4. **BOŽIĆ - 25. prosinca mise:** - Cerovnik u 9,00 sati
- Oštarije u 11,00 sati.
5. **Sv. STJEPAN - 26. prosinca misa u 11,00 sati.**
6. **NEDJELJA - 27. 12. Sv. Obitelj, Sv. Ivan** – apostol i evanđelist – mise po rasporedu.
7. **TISAK** – razni kalendari, nabožni predmeti i knjige.
8. **DOPRINOS:** – za crkvu - molimo izvršite svoje obaveze

Župa OŠTARIJE: IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7

Župa CEROVNIK: IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

vlč. Pejo Ivkić - Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com
20. prosinca 2020. • 4. DOŠAŠĆA • God. XI. • br. 49 (536)

500

Evo, začet ćeš i roditi sina

Čitanje svetoga Evanđelja po

Luki: U ono vrijeme: Posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: »Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!« Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to

bio pozdrav. No anđeo joj reče: »Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.«

Nato će Marija anđelu: »Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?« Anđeo joj odgovori: »Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj začne sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!« Nato Marija reče: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!« I anđeo otiđe od nje. *Riječ Gospodnja. (Lk 1,26 – 38)*

4. nedjelja Došašća

Anđeo Gospodnji dolazi kod Marije i kaže joj, pozdravlja je: »Zdravo, milosti puna, Gospodin je s tobom.« Ovdje započinje Marijina uloga u ostvarivanju Božjeg plana ili planova. Slušajući ovaj pozdrav mora nas zaokupiti ova riječ: »Milost.« Bog je Mariju ispunio milošću i zato je ona mogla odgovoriti i pristati na ono što Bog od nje traži. On je nju nagradio prije nego li je pristala biti službenicom gospodnjom. Jako je važno znati da Bog čini tako sa svima nama. On nas je već nagradio – time što smo njegovi sinovi i kćeri. U biti od njega dolazi dvostruka nagrada – prva da smo njegova slika, a druga da ćemo s njim biti i u drugoj varijanti života., tj. u drugom svijetu – u vječnosti. Vidljivo je da u ovim iako poteškim vremenima i mi činimo istu grešku kao i zadnjih godina. Naime, nemamo vremena ni volje oslušnuti što to Bog čini u ove dane, što je on za nas pripremio. Postaje nam samo važno što i kako mi pripremamo sebe i obitelj, zato što bolji ugođaj, što bolji stol. To nas vraća na prvo čitanje ove nedjelje, gdje stoji napisano: kako Bog govori proroku Natanu da prenese Davidu: »Nećeš ti meni graditi kuću.« Tu je Bog osjetio namjeru kralja Davida da se pokaže velik preko

građevine, umjesto da to čini preko ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Narod je zanemario i zaboravio na tu ljubav. Time proroci i onda, a i sada naglašavaju kako nije važno ono što čini čovjek za Boga ako to nije učinjeno u duhu iskrene odanosti

Božić u duši

*Josip i Marija požuruju korak,
uzalud traže za sebe konak.
Iza prozora gore vesele luči,
ali im nitko ne dopušta ući.
Uzalud vatre plamsaju mnoge,
nose ih dalje promrzle noge.
Gledaju ih, idu, sred kasnoga sata,
svi su im noćas zatvorili vrata.*

*Pognuti nose vlastite muke,
svu nadu su dali u Božje ruke.*

*U pastirskoj štalici, na hladnoj slamici,
smiješi se djetehce sretnoj mamac.*

*Ako i tebi, sinko, neki hladni ljudi
zalupe vrata, miran budi...*

*U tvom će se srcu, kao u štalici,
roditi Dijete Nebeskoj Kraljici.*

(Božidar Prosenjak)

milosti i dopustiti da se u nama začme novi čovjek na sliku Božju. Amen. (Vlč. Pejo I.)

Riječ tijelom postade i nastani se među nama

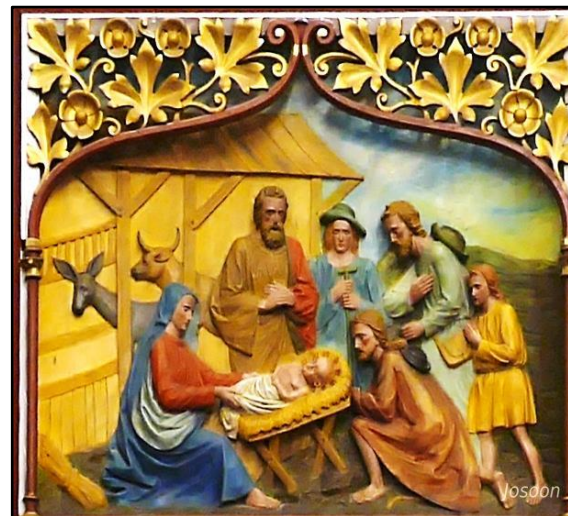
Početak svetog Evanđelja po Ivanu: U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo. Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna.

K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. Ivan svjedoči za njega. Više: »To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!« Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost. Uistinu, zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastu po Isusu Kristu. Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani.

Riječ Gospodnja. (Iv 11-18)

Božić

Isus ne dolazi u Betlehem radi Betlehema, već radi druge svrhe koja je skrivena i tajanstvena. Prave jaslvice jesu moja duša i tu se treba dogoditi moje utjelovljenje. Moraš se naviknuti da postupaš sa sobom kao sa živim jaslvicama. Moraš smatrati stvarnost stvarnošću. Radi našeg spasenja On dolazi. Riječ Božja silazi na zemlju i da bi mi primili božanski život moramo biti ukalemljeni u Bogo-čovjeku. Sve će preko njega doći

k Bogu. Ako je u tebi sve zauzeto zemljom i mesom tu Bog ne može dobiti svoje skrovište. To mu se i dogodilo. Tražio je skromno mjesto da se rodi, ali nije bilo mjesta. Sve zauzeto. Imate li mjesta za Sina Božjega? „Što vam pada na pamet?

Imamo važnijih i boljih gostiju, tražite dalje“, mnogi rekoše. Za njih Sin Božji ne vrijedi mnogo. Zar nije tako i danas? Što je s mojom dušom? Je li i ona zauzeta svačim? Ima li mjesta za Gospodina? Evo, On je tu. Bilo bi smiješno kad bi netko sad htio uz ovo malo čedo da bude velik (veći). Približi se jaslvicama. Daj Mu svoje poštovanje. Nauka što nam daju jaslvice lako se može razumjeti.

To su osmijeh i radost. Oni su umjesto govora, riječi. Svi šute i gledaju. Ono što vidiš sve ti govori. Problem je što smo mi ljudi koji volimo vanjštinu. Svi se dive rasvjeti, kuglicama, boru, magarcu, volu, ovcama, Mariji i Josipu. A Isus? Malo ih je koji primjećuju kakav je On. Neki ga čak i ne vide, ni jaslvice. Teško je gledati Isusa u siromaštvu kad ja volim bogatstvo. Teško je ljubiti, Njega ljubiti. Kako je naša ljubav prema Bogu bijedna. Vidite stajica, špilja – to je za Boga savršeno. A meni treba vila, dvorac. Veliki je problem to duhovno siromaštvo koje nosimo u sebi. Kad bi u duši bili bogati, Božić bi bio savršen.

Ako nas jaslvice ne dovedu dotle da se znamo odreći ograničenih stvari, ništa nam Božić neće značiti. Upitajmo se, s kojim udivljenjem gledamo ovu Božićnu tajnu, samog Isusa. Nauči se diviti i znaj cijeliti tko si, jer ti si čudo. Kao i ovaj Isus ovdje. Svjedoci smo danas posvemašnjeg izokretanja Božića i njegove poruke, sve je nekako isprazni, bijedno, bezvoljno i tamno unatoč raznim svjetlima. Idemo to promijeniti.

Dopustimo da nas obasja svjetlost lica Isusova. On koji dolazi, želi sve odlike Božje prenijeti na nas. Daje nam Otac pa svome Sine i po Duhu svome sve ono što je On i govori nam da to možemo biti i mi. Otkrijmo bogatstvo Božje objave, primimo to svjetlo i nosimo ga drugima. Više nismo sami. On prebiva u nama, a čim je On u nama i život se ponovo rađa. Božić se nastanjuje u nama. Amen.

(Vlč. Pejo Ivkić)